

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp
Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư: bientap.tbptdn@gmail.com Web: WWW.VOVINET.ORG

Tuần báo Điện Khí Phân Giải, dành riêng cho bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Số 1421 2 tháng 10 năm 2022

Tình Trời

*Tình Trời sâu rộng chiếu nơi nơi
Bình đẳng thương tâm độ bởi Trời
Vũ trụ càn khôn không động loạn
Quý yêu Trời Phật độ nơi nơi*

Lương Sĩ Hằng

Mục Bé Tám 1996

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

*Kính bái,
Bé Tám*

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

- 1) Muốn giải tỏa tâm cạnh tranh ghen ghét thì phải làm sao?
- 2) Muốn thật sự chung sống hòa bình thì phải làm sao?
- 3) Sự tiến hóa đến vô cùng là sao?
- 4) Tại sao người đời thích tự gạt mình?
- 5) Sân hận có ích gì cho khối óc không?
- 6) Muốn chiến thắng mình thì phải làm sao?
- 7) Đủ trí là sao?

1) 6-7-96

Hỏi: Muốn giải tỏa tâm cạnh tranh ghen ghét thì phải làm sao?

Đáp: Muốn giải tỏa tất cả tánh hư tật xấu thì phải dày công thực hành pháp môn mà chính mình đã chọn, từ từ sẽ giải tỏa toàn diện, khi luồng điện hội tụ nơi trung tim bộ đầu hành triển thì tất cả mọi sự trần trược sẽ tự nó tiêu tan, tự hướng về thanh tịnh không giới mà hành pháp, thì mỗi mỗi sẽ qui về ánh sáng của chơn tâm.

Kệ:

*Khai tâm mở trí tự phân tâm
Tiến triển không ngừng lý diệu thâm
Tương ứng thanh nhàn truy mối đạo
Chơn tâm sáng suốt tiến âm thâm*

2) 7-7-96

Hỏi: Muốn thật sự chung sống hòa bình thì phải làm sao?

Đáp: Thưa muốn thật sự sống chung hòa bình thì phải thực hành pháp môn đứng đắn và tự thức nhiên hậu mới chịu sống chung không cạnh tranh thì mới hòa bình, trong xây dựng cho chung.

Kệ:

*Bình tâm ý thức chuyển vô cùng
Thực hiện tu tâm uyển chuyển chung
Mùi đạo không ngừng xây dựng tiến
Trí tâm thanh nhẹ giải trùng trùng*

3) 8-7-96

Hỏi: Sự tiến hóa đến vô cùng là sao?

Đáp: Thưa sự tiến hóa vô cùng tức là sự thay đổi của mặt đất dẫn tiến tâm linh, không ngừng nghỉ, gọi là khoa học huyền bí, chỉ có tâm thức thực hành chơn pháp thì mới có cơ hội hiểu được điều này.

Kệ:

*Tự mình khai triển tự vui vầy
Đời đạo phân minh tự đổi thay
Hương thượng phân minh đường tiến giác
Cảm thông nguyên lý rõ công dày*

4) 9-7-96

Hỏi: Tại sao người đời thích tự gạt mình?

Đáp: Thưa người đời không thật vì tham, cho nên tự gạt mình mà không hay, lâu ngày sanh ra một tập quán xấu, gạt luôn tất cả những người xung quanh, tưởng làm là đã thành đạt, dầu của trời, khép tâm vì của, biến thể của nó là sân si, thiếu trí, rất dễ sanh bệnh nan y.

Kệ:

*Trí không tiến triển chẳng mình đời
Tạo động không hay cứ đời đời
Yếu yếu mình mình trong cõi động
Quây quần trong khổ chẳng nghỉ ngơi*

5) 10-7-96

Hỏi: Sân hận có ích gì cho khối óc không?

Đáp: Thưa sân hận rất hại cho thần kinh khối óc, khó ăn khó ngủ, không cách nào tiến hóa nổi.

Kệ:

*Khó hành khó tiến khó hoàn ngôi
Đi đứng không vui lại tạo tội
Gây gổ đủ điều không lối thoát
Nội khoa biến loạn khó an ngôi*

6) 11-7-96

Hỏi: Muốn chiến thắng mình thì phải làm sao?

Đáp: Muốn chiến thắng chính mình thì phải nhớ phần hồn là chủ chánh, thì lúc nào cũng nghiêm trang thực hành, từ đời lẫn đạo.

Kệ:

*Thực hành từ thấp vui hành tiến
Giải tỏa tâm tư tự giải phiền
Duyên đạo tình đời không dấy động
Giải mê phá chấp tự mình yên*

7) 12.7-96

Hỏi: Đủ trí là sao?

Đáp: Thưa đủ trí thì nơi nào cũng có thể đến và hóa giải mọi trình độ, nhin nhục và không trách móc bất cứ ai, mong mọi người tiến hóa tốt tùy theo trình độ.

Kệ:

*Chung vui lại tiến vẫn vui hòa
Không khổ không lo lại hiểu xa
Tạm cảnh ở đời gieo động loạn
Cảm thông Trời Phật sống vui hòa*

CÙNG ĐỌC THƠ ĐỨC THẦY

Hồ tạ từ

*Hồ ơi! Bạn đạo ra về
Nhớ thương không ngớt mãi mê chơn tình
Hướng về thánh giới địa linh
Thương yêu xây dựng, hồ ơi!
Thương yêu xây dựng hành trình quang khai*

*Hồ ơi! Phát triển do mình
Tu tâm dưỡng tánh tâm linh hợp hòa
Sống vui sum họp một nhà
Trong tâm thương nhớ, hồ ơi!
Trong tâm thương nhớ thật thà quý yêu*

*Hồ ơi! Tâm thức miệt mài
Cảm thông đời đạo tiến hoài không ngưng
Thực hành cảm thức hành trình
Sửa mình tu học, hồ ơi!
Sửa mình tu học cảm minh đạo đời*

*Hồ ơi! Học hỏi được nhiều
Giữ tâm thanh tịnh đạt siêu đạt hòa
Biển yêu sống động mặn mà
Cùng chung thương nhớ, hồ ơi!
Cùng chung thương nhớ chan hòa tình
thương*

*Hồ ơi! Luật phải xa rời
Về nơi thanh tịnh đời đời dựng xây
Quý thương thức giác hàng ngày
Say sưa mùi đạo, hồ ơi!
Say sưa mùi đạo đổi thay thế tình*

*Hồ ơi! Sống động như gương
Hoa sen ướp nở hương thơm khắp nhà
Tâm tư khai mở chan hòa
Qui y Phật Pháp, hồ ơi!
Qui y Phật Pháp thật thà tự tu*

Lương Sĩ Hằng
Germany, 08-06-1992

TRÍCH BẢNG ĐỨC THẦY THUYẾT GIẢNG

Hồi Sinh

ĐHVV Kỳ 13: Kỳ Quan (Lake Louise) *(tiếp theo)*

Cho nên, những vị lo tu học nhiều, đóng góp nhiều cho quả Địa Cầu này mà người đời đâu có biết, phản bội, vất chanh bỏ vỏ, học được chút rồi bỏ người, phản bội, không tốt! chính mình phản bội mình mà tưởng là phản bội được sư phụ là trật rồi! mình hại mình mà không hay, phải kiên trì lo tu mới có kết quả. Nếu thiếu kiên trì lo tu, sức tu; ngày ngày đêm đêm hoan lạc chấp nhận để phát triển, để giải bỏ cái nghiệp duyên tại thế gian rồi tâm từ bị tự nhiên nó sẽ phát triển, ánh sáng nó sẽ bộc phát trong khối óc của chúng

ta; và lãnh vực lớn rộng, chúng ta nhận thức là vô cùng không bị giới hạn. Đó mới là thật là người tu.

Còn tu, mê cuốn kinh này, cuốn kinh nọ; để làm gì? mê là chuyện kinh này, cái lời của Phật, mà lời của Phật nói là Phật đã khổ rồi bây giờ Phật mới phát triển được một chút, thông suốt cho hậu sanh. Nhưng mà hậu sanh không, chưa nhận khổ chưa có biết giải được cái khổ của chính mình, mà cứ ôm lời Phật, lời thành công của Phật, đâu phải mình thành công, đó là mình tạo tội. Tội ăn cắp, ăn cắp lời Phật; chớ chính mình chưa phát triển được chơn thức thì thấy cái tội đó tội ăn cắp rõ ràng không?

Cho nên, chúng ta phải tự tu tự tiến, tự phát triển. Cái gì bên ngoài có là bên trong các bạn có hết, các bạn không có thiếu cái gì; hóa chất, đủ chuyện ở trong cơ tạng khối óc đầy đủ, không thiếu một cái gì. Nhưng mà chỉ thiếu sự sáng suốt để lập lại trật tự của chính mình mà thôi; cho nên, chúng ta phải tu trong thanh tịnh mới có sáng suốt. Nếu mà không thanh tịnh thì làm gì có sáng suốt.

Cho nên, duyên may chúng ta hằng năm đều tái ngộ, vui! có nhiều người được gặp lại tôi và thấy rằng ông Tám tu càng ngày càng trẻ càng vui; tại sao? vì ông Tám trong thực hành và dẫn thân trong mọi hoàn cảnh; các bạn phải nhớ rằng tương lai các bạn cũng vậy đó, thì các bạn đi tới chớ đâu có gì mà bỏ ngỡ đâu! rồi cứ ước vọng là tôi muốn gặp Phật Tiên tôi mới chịu, không gặp Phật Tiên tôi không chịu, không cần!

Ở thế gian này các bạn tạo được hòa khí cho chính bạn, cơ tạng bạn và gia cang của bạn; bao nhiêu đó cũng đủ sung sướng trong tu học rồi! nhiều người tu, ôm kinh ôm kệ mà gia đình khủng hoảng, khổ, không có giải tiến được, đó là hành không đúng mà thôi! bây giờ chúng ta hành đúng, chúng ta mới ảnh hưởng. Mọi người cùng hành với chúng ta thì hòa khí sum họp tốt đẹp và dễ dãi lẫn nhau trong giây phút tu hành; kết quả càng ngày càng tốt đẹp. Tôi ước mong các bạn đêm đêm lo tu hướng thượng và chúng ta có cơ hội nhận thức được nhiều phương diện từ cảnh đời thiên nhiên, tâm thức trong thanh tịnh khai triển tới vô cùng.

Thành thật cảm ơn sự hiện diện của các Bạn trong những đêm thiền tự thức!

Nam Mô A Di Đà Phật, Vạn Vật Thái Bình.

Đề tài suy gẫm

Làm sao để ngồi thiền không gục đầu

Bạn đạo : Sau đây là 2 câu hỏi của các Bạn đạo trẻ hỏi Bé Tám : thưa Bé Tám, bạn đạo, khi ngồi thiền gục đầu xuống và cong lưng rất nhiều ; làm như thế nào để có thể sửa lại trường hợp này ?

Đức Thầy : Tại cái tội mê ăn, mê ngủ của các Cụ ! Thì các Cụ phải lo ăn năn một chút : không phải ăn, không phải ăn nhiều mà mạnh đâu ! Ăn nhiều là sẽ ngủ gục, vì nó no rồi cái bao tử, khi ăn no, nó gấp, muốn ngủ : bao tử thần kinh nó yếu đi, nó chứa nặng quá ! Mà chúng ta cứ ăn vừa ẩm bụng, nghỉ ; là làm việc cả ngày, cả đêm, các Bạn không có thấy mệt mỏi.

DHVV Kỳ 13: Kỳ Quan (Lake Louise) (13-05-1994)

C Ngày 11 tháng 4 năm 1994

Kính thưa Đức Thầy

Con được biết PLV UHH BPP là một

đ⁺ u⁻ mà con không ngờ được.

Hôm nay con được biết tháng sau đi học Vô Vi năm 1994. Vậy con xin thưa lên cũng thấy bằng tâm chân thành thưa con gửi đến thầy và các ban, khắp năm cháu được rõ, là pháp rất hay và rất mẫu mực. Nếu như ai muốn tu, thì phải thật tâm chú ý, đừng để lòng sẽ không có kết quả nào đưa đến cho mình cả. Xin thưa thầy con bị bệnh năm 1986 mà con cứ đi đến các bác sĩ để điều trị và con cao đầu, uống thuốc nam, cũng sử dụng kiến thức y học vấn không 1 kết quả nào đến với con. Vậy mà năm 1993 con được 1 ban đạo nơi với con: « chi thiên đi sẽ kết » con liền cuốn tới tâm đạo 1-2-3 và bắt đầu thực hành ngày 15-3-93 àl nhưng chưa thấy kết quả đến với con đến 1-7-93 àl con 2 ông thêm ăn chay thì con liền thấy kết quả đến với con ngay, cho đến nay mặt con trở lại bình thường như xưa.

Thưa Thầy Sĩ mẫu niệm đó ở đây? mong thầy cho con hiểu, ở, có niệm người bình uống thuốc hoặc cũng kiến sẽ kết, nhưng riêng cái bình của con sao làm gì cũng không kết mà chi, có hành thiền và ăn lạc bình liền, liền mặt, con rất ngạc nhiên mong thầy giải đáp thắc mắc này được rõ và thêm niệm lần 1 vững chắc trên bậc đường tu học trở về nguồn cội. Con sống độc thân (chưa có gia đình) mà biết nhiều sự khác-hưng, gia đình con điều nhân lấy và phải lo hết tất cả. Sao số con khổ quá vậy thầy?

Kính thưa Đức Thầy chi? bảo cho con, ý con muốn giải thoát số phận khổ thì con phải làm gì ha? thầy. Chân tâm con, muốn được thông thả đừng vướng bận cái thế nào cả?

ma con muốn nghĩ ma
Hôm nay con được biết tháng sau đời Hồ Vi
năm 1994. Đây con xin thưa lên cũng thấy bằng tâm
chấn thành quả con gọi đến thầy về các ban,
khắp năm châu được rõ, là gặp rất hay và rất
mẫu nhiệm. Nếu như ai muốn tu, thì phải thật tâm
chứ đừng để lòng sẽ không có kết quả nào đưa
đến cho mình cả. Xin thưa thầy con bị bệnh năm
1986 mà con cứ đi đến các bác sĩ để điều trị
và con cao đầu, uống thuốc nam, cũng sử dụng
kiến thức phương yếm không kết quả nào đến
với con. Đây mà năm 1993 con được 1 ban
Đạo nơi với con. « chi Thiên đi sẽ hết »
con muốn cuốn tài tâm đạo 1-2-3 và bắt đầu
thực hành ngay 15-3-93 àl những chữa thầy
kết quả đến với con, đến 1-7-93 àl con
cũng thêm ăn chay thì con liền thấy hết quả
đến với con ngay, cho đến nay mặt con trở
lại bình thường như xưa.

Chưa thấy gì mẫu nhiệm đó ở đâu? mong
thầy cho con hiểu, ở, có nhiều người bình yếm
thuộc hoặc cũng biết sẽ hết, nhưng riêng
cái bình của con sao lâu gì cũng không hết
mà chi, có hành thiên và ăn lạc bình liên
biến mặt con rất ngạc nhiên mong thầy gọi
đáp theo việc này được rõ và thêm nhiều tin
vững chắc trên bước đường tu học trở về quê hương.
Con sống độc thân (chưa có gia đình) mà bị
nhiều sự khốn khổ, quả đĩnh con điều nhân lấy
và phải lo hết tất cả. Sao số con khổ quá
vậy thầy?

Kính thưa Đức Thầy chi? báo cho con, ý con
muốn giải thoát số phận khổ thì con phải
làm gì ha? thầy. Chân tâm con, muốn được
thông tha đừng ràng buộc cái khổ nào cả.
Con 1 điều, sau khi mình được xuất hồn người,
mình như thế nào? mà mình biết mình xuất hồn
con xin kể về chúng bình của con cho Thầy
cũng các ban khắp năm châu được rõ. Khi phát
bệnh ở sau vùng óc óc ngọc chằm cứ liệt
ngựa cả 1 năm đầu, sau đó ngựa c

không mất bớt đâu cũng và chảy nước /
bên đầu cũng vậy, thời gian kéo
dài nhiều năm, mắt cũng đã thâm
đen lại như vào là số lắm,
con buồn quá muốn từ từ, nhưng con suy nghĩ,
lại số phận phải chịu vậy đến 8 năm con rất
biến con gái mà mắt quai đen đúa ~~đến~~ sắc sù,
ghê \Rightarrow qua không biết phải làm sao? muốn chết
chết cũng không được?

Đầy lẽ phải này mắt con đã hết bình, con
muốn làm phép màu nhiệm từ đâu sao con không
thay há thay?

Đỉnh chèo chèo và các bạn Đạo 5 châu đi Sài
Hà được nhiều số màu nhiệm
Đỉnh dẫu lớn Đức chèo tâm lòng thành của con
Hôm nọ a đi đã Phật 50 8.

Ngày 17/10/94

N D ,

Thầy đã nhận được thư con được biết con đang tu PLVVKHHBPP trong thực hành. Người tu PLVV phải thành tâm ăn năn sám hối tự sửa mình từ trong khổ đi tới vinh quang, tức là phần hồn được giải thoát.

Căn bệnh của con do sự ô nhiễm của bộ ruột tạo thành da mặt đen nám. Hiện nay con tu PLVVKHHBPP tức là con đang mượn nguyên khí của Trời Đất giải tỏa độc tố ở trước trong bộ ruột và ngũ tạng qua Pháp Luân Thường Chuyển. Siêng năng tu tập sẽ dứt nạn tai, còn ở đời hoàn cảnh khổ cực tức là thiếu phước. Kiếp trước không tu thì kiếp này phải gánh chịu. Nhận được pháp thì nên thực hành đúng đắn, tức là tạo được sự nhẹn nhúc thăng hoa của nội tâm. Từ từ hoàn cảnh sẽ được đổi tốt tùy theo chỉ hướng phát triển của tâm linh mà thành sự. Con đang làm chủ cái xác này tức là tiểu thiên địa, hưởng ngoại không biết tận dụng nguyên nân của Trời Đất mà khai thác nó thì cũng sẽ hoang phí trong một kiếp người mà thôi. Nay con thực hành PLVVKHHBPP tức là con đang dày công tự khai thác khả năng sẵn có của chính con và trực hưởng về cõi thanh nhẹ vô sanh bất diệt, thì hằng ngày con đều có công việc làm xứng đáng hưởng về Trời Phật - thì mọi việc sẽ được tốt tươi ở tương lai. Giờ rảnh rỗi nhớ tìm nơi thanh tịnh co lưỡi răng kê răng ý niệm Phật, nhìn trung tâm chân mày, đó là cơ hội sửa tánh. Dày công sẽ đạt tới thuần dương, tức là xuất hồn danh lễ Phật. Không ôm chuyện trần gian trong lúc thiền định. Con ăn chay được khỏe mạnh, chứng minh rõ rệt là chất rau có chất xơ giúp cho bộ ruột lưu thông tốt. Con nhớ ăn rau nhiều trong bữa ăn thì càng tốt. Nếu có dịp con nên mua hột kê thay cơm ăn hàng ngày thì da mặt con sẽ tốt đẹp hơn ở tương lai.

Chúc con vui khoẻ.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng

THIỆT THỰC TU HÀNH

NHÂM ĐỐC ĐIỂN

Hôm nay, ngày 10 tháng 2 năm 2022, tôi tên Nguyễn Văn Đăng, năm nay 75 tuổi, biết thiền từ năm 1974 đến bây giờ.

Tôi sinh ra tại một vùng quê, xã Thuận Thành, huyện Cần Giuộc, tỉnh Long An ; cách Sài Gòn khoảng 20 km. Từ nhỏ, tôi đã ở trong vùng ảnh hưởng của đạo Cao Đài ; ông nội của tôi là 1 trong 36 vị giáo hữu đầu tiên của Đức Giáo Tông Lý Ngọc Cương, đạo Cao Đài Bến Tre ; lúc này tôi chưa biết gì về thiền cả. Cho đến năm 1968, tôi bị động viên đi lính ở miền Nam Việt Nam đến năm 1971, mang quân hàm thiếu úy. Vị trưởng phòng Tâm Lý Chiến của Quân Đoàn 4 của Việt Nam Cộng Hòa tại Mỹ Tho là Trung Tá Nghiêm, thân với trưởng phòng của tôi là Đại Úy Phong, nên được Trung Tá Nghiêm giới thiệu là ông đang tu theo Pháp Thiền Vô Vi theo xấp giấy đánh máy, và tặng cho Đại Úy Phong tài liệu đó ; và được Đại Úy tặng lại tôi, và tôi cất vào trong valise.

Cho đến cuối năm 1972, tôi đổi đơn vị ra Sư Đoàn 18 ; đến năm 1974, tôi đọc qua cuốn sách võ nói về các môn võ trên thế giới, có nói về môn luyện Khí Công của người Trung Hoa ; đọc tới đó tôi nhớ lại tài liệu Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp, và mang ra thực hành. Theo đó, Pháp Soi Hồn, tôi thực hành được 5 phút là mỗi tay muốn rụng ! Làm khoảng 1 tuần lễ, tôi thấy trước mặt tôi có một chùm ánh sáng bay vô, bay ra ; tôi hỏi 1 vị huynh trưởng là ông Thiếu Tá Trung, là người có thực hành công phu theo sách Pháp lý Vô Vi, và được xác nhận theo sách ông đọc, đó là Hà Sa. Sau đó, tôi thấy quang ánh sáng bay ra, vô trước mặt ? Đó là Mô Ni Châu !

Nhưng do tôi tự ý tập, khi niệm Phật Bát Chánh kết hợp thờ ra, vô, dẫn điện từ dưới xương cùng cùng lên giữa lưng tôi, và thấy luồng nóng chạy lên, mà sau này tôi có trình bày với Đức Thầy ở Đại hội 2003, San Francisco, được biết là Hòa Xà ! Cái này, tôi nói ra để các Bạn sau này tránh ! Trong vòng tuần lễ sau đó, tôi bị cảm và ho ra máu ; ngồi xuống, thấy sây xảm mặt mày !

Từ năm 1975, tôi bị ở tù 6 năm. Ra tù, thấy tu mà càng ngày càng nghèo, không giúp gì được vợ con, nên tôi bỏ tu ! Nhưng bỏ trong vòng khoảng 1 tuần lễ, trong lòng tự nhiên thấy buồn còn hơn thất tình ; buồn lạ lùng lắm, nên "Ngồi thiền lại, coi sao?" Được 2 bữa thì thấy hết buồn ! Nhưng tu một thời gian nữa, lại bỏ lần thứ hai, vì nghèo quá ! Rồi lại nhớ tới, nên ngồi lại và hết buồn ! Năm 1990 đến bây giờ, tức 31, 32 năm, là thực sự thiền liên tục Pháp Vô Vi.

Thời gian sau khi bị sây xảm, tháng 11 năm 1974, tôi lên thiền đường Hồ Văn Em, và được gặp Đức Thầy, và khuyên, "Đừng làm như vậy nữa ; chỉ nên hít từ trên xuống rún, rồi từ từ thả lên, chậm mà chắc." Đầu đời, tôi đi học đạo với Thầy câu đó ; mà đến cuối đời, cũng 1 câu đó thôi !

Trong cuộc sống của tôi không có phước về vật chất, nhưng được cái, đi đến đâu cũng có nhà để ở ! Đến năm 2015, tôi và vợ bắt đầu mở Thiền Đường tại nhà, mặc dù không xin phép Thầy mở, nhưng đã hỏi Thầy và được xác nhận Thầy đã đến thăm nhiều lần (bằng Vô Vi). Đó, cuộc đời về Đạo.

Còn về Đồi, cũng ảnh hưởng được vợ và mấy đứa con. Còn về mặt sức khỏe, ở cái tuổi này, mỗi ngày tôi đi chơi bóng bàn khoảng 2 tiếng, thấy tốt cho sức khỏe, nhất là cho não ; nên tôi sức khỏe tốt lắm, từ những phản ứng đến không có đau nhức.

Tôi đang nghiên cứu hành Bồ Thí Ba La Mật trong cuộc sống, bằng bồ thí không tính toán, bằng điện quang, thông qua hút trực của người khác khi tiếp xúc trong đời sống.

Vô Vi mình có Pháp Luân Thường Chuyển ; khi hít từ đỉnh đầu, kết hợp câu niệm: “Đầy rún, đầy ngực, tung lên bộ đầu !” Khi có cảm giác nhột, nhức nhích trên đỉnh đầu, thì khi hít vô giống như rót nước vô chai, đỉnh đầu mình giống như miệng chai, rót xuống ngang rún, rồi thì nó đầy và bắt đầu dâng lên tới ngực ! Đó mới gọi là “Đầy rún” ; khi đầy ngực rồi thì mới lên đến cổ ; chỗ này nó eo lại, nên áp suất nó tăng lên, nên làm nó tung lên bộ đầu.

Tôi xin mạn phép trình bày lên đây một số vấn đề, để các Bạn nghiên cứu thêm sau này ; mà tôi kinh nghiệm được ở giai đoạn cuối đời ; đó là pháp Vô Vi mình, khởi đầu là Pháp Luân Thường Chuyển, mà sau cùng nó cũng là Pháp Luân Thường Chuyển ! Cho nên, Đức Thầy mới có nói, “Pháp Vô Vi mình là Pháp tu tất” bởi vì là khi mình hít xuống, “Đầy rún, đầy ngực, tung lên bộ đầu !” đó, là mình sử dụng cái gọi là “Thượng Chu Thiên” ; còn cái gọi là, “Hạ Chu Thiên,” là từ rún xuống phía dưới, gồm những huyết đạo bên dưới mình không nên đụng đến nó ; đường đi phía dưới nó dài.

Mà cái cầu đi tắt là Pháp Thở Chiếu Minh, là ép hơi từ Đon Điền ở rún, qua Mạng Môn ở thắt lưng phía sau. Khi tôi thở Chiếu Minh, thấy hai trái thận nhức nhích, mình mới biết thở nó kích mở huyết Mạng Môn ! Vài năm sau nó mới mở lên huyết Hiệp Tích ; vài năm sau nó mới mở lên huyết Ngọc Châm ; vài năm sau nó mới mở lên Thiên Môn của mình, tức là đỉnh đầu ; rồi mới đi ra !

Cho nên, thở Chiếu Minh là cực kỳ quan trọng. Nhờ thở Chiếu Minh mở được rồi thì thở Pháp Luân Thường Chuyển một hơi nó rần cả người hết ! Ban đầu thì nó rần từ đỉnh đầu xuống tới hai tai ; sau đó là từ hai tay nó chạy trở vào ngực của mình ; rồi từ hai chân đi trở lên ngực, chỗ tập trung của mình là chữ “Di – “Giữ bền 3 báu linh tinh, khí, thần” - rồi sau khi nó chạy vô ngực rồi, thì bắt đầu mình niệm 6 luân xa, nó chạy từ trên xuống. Khi thở mà được như vậy, thì đó là Nhâm – Đốc Điền !

Tôi kể lại chuyện này để chứng minh cho các Bạn đi sau an tâm mà tu. Đại Hội du thuyền ở Hawaii năm 2004, tôi vô phòng Thầy tôi hỏi: “Dạ thưa Thầy, Pháp của người ta tu luyện có Nhâm Đốc Mạch ; còn mình thì có không ?” Thầy mới nhìn tôi từ trên xuống dưới bụng, và nói: “Con, hít từ trên xuống rún, ép ra đằng sau, chạy lên ! Của mình là Nhâm-Đốc Điền, nghe Con !” Tôi mới hỏi Thầy: “Vì sao khi con thở, con chỉ cảm thấy trên chóp đỉnh đầu mà thôi ; còn tay, chân, không còn biết ?” Thì Thầy nói: “Pháp Luân Thường Chuyển, cuối cùng là chóp đỉnh đầu, đó Con !” Hồi năm 1974, khi tôi gặp, Thầy cũng đã nói với tôi là hít từ trên xuống dưới, rồi lại đi lên ; đến cuối đời, Thầy cũng chỉ tôi y chang vậy, năm 2004.

Rõ ràng là tôi có duyên với Thầy ; và may mắn là tôi không có nghiên cứu các pháp môn khác, nên tôi áp dụng lời dạy của Thầy, thì mới thực hiện được Nhâm-Đốc Điền. Và đúng 10 năm sau, khi tôi học câu Thầy nói; vào tháng 5, 2014, là tôi giải được lời nói của Thầy, là: ”Làm khối điển nó mạnh, thì hồn nương theo đó mà xuất ra !” Mình hít thở làm từ đây (rún) nó đầy, rồi dâng lên, rồi đi ra !

Cũng là vui chơi thôi ; Thầy nói làm thơ để dạy mình ; tôi cũng xin đọc bài thơ chúc xuân Nhâm

Dàn:

*Từng bước đi trong tình cha trời,
Mở lòng thăm nghĩa mẹ đất khơi,
Hòa tan chan chứa, rần hơi thở,
Pháp Luân Thường Chuyển cứu mạng đời.
Dụng pháp công phu giờ phút khắc ,
Điểm quang chuyển chạy, kích ra khơi.
Khai mở tâm thân lần tiến bước,
Tu tánh luyện mạng, chóng về trời.*

Kính Bái,
Nguyễn Văn Đăng
(Phòng văn tại Trụ Sở Hội Ái Hữu Vô Vi Nam California)

HƯỚNG TÂM CẦU NGUYỆN

Xin quý bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho cụ Nguyễn Thị Lạc là bạn đạo Vô Vi Bắc Ninh từ trần vào hồi 12 giờ 15 phút ngày 29/9/2022 tức ngày 4 tháng 9 Âm Lịch tại nhà riêng phường Thị Cầu thành phố Bắc Ninh, tỉnh Bắc Ninh, hưởng thọ 97 tuổi sớm được siêu thăng tịnh độ.

Bạn Đạo Vô Vi Bắc Ninh xin kính báo.